

בש"פ 5172/21 - מדינת ישראל נגד יניב זגורי, אהרון איטל, מיכאל מודזגברישוולי, אליושה בן שלום, שמעון שרביט, משה רובין, עמיר בן שימול

בית המשפט העליון

בש"פ 5172/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. יניב זגורי
2. אהרון איטל
3. מיכאל מודזגברישוולי
4. אליושה בן שלום
5. שמעון שרביט
6. משה רובין
7. עמיר בן שימול

בקשה להארכת מעצר המשיבים 3-6 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באב התשפ"א (3.8.2021)

בשם המבקשת: עו"ד ענת גרינבאום

בשם המשיבים 3-5: עו"ד דורון נוי; עו"ד עדן נחום

בשם המשיב 6: עו"ד רועי אטיאס

לפניי בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), להארכת מעצרו של המשיבים 3-5 (בקשה עשירית) ושל המשיב 6 (בקשה שמינית) ב-150 ימים. המשיבים 1, 2 ו-7 הסכימו להארכת מעצרו והדיון בעניינם התייתר.

1. העובדות הצריכות לעניין פורטובה החלטה הקודמת בדבר הארכת מעצרו של המשיבים (החלטת השופט י' עמית בבש"פ 1345/21 מדינת ישראל נ' זגורי (16.3.2021) (להלן: בש"פ 1345/21)). אעמוד בתמצית על עיקרי הדברים בלבד. נגד המשיבים 1-5 הוגש ביום 18.12.2017 כתב אישום אחד; נגד המשיבים 1, 2, 6 ו-7 הוגש ביום 12.7.2018 כתב אישום שני; ובהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 15.8.2018 אוחד הדיון בשני התיקים. כתב האישום המאוחד המתוקן מאותו יום מייחס למשיב 3 עבירת רצח ולמשיבים 4-5 עבירת הריגה בקשר להמתת עד מדינה; למשיב 6 - עבירת רצח של גרושתו של עד המדינה; ולכולם עבירות נלוות. בכתב האישום מיוחסת למשיבים 1-2 מעורבות בעבירות אלו ועבירת רצח של עד מדינה נוסף, ולמשיב 7 - עבירת רצח גרושתו של עד המדינה הראשון. המשיבים הסכימו למעצרו בתיקים השונים. בחלוף תשעה חודשים מתחילתו האריך אותו בית משפט זה, תחילה ב-90 ימים בכל פעם ואחר כך ב-150 ימים בכל פעם. כך, בהחלטה האחרונה בעניין עמד השופט י' עמית על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמעשים המיוחסים למשיבים, על העבר הפלילי של המשיבים 3, 4 ו-6 ועל כך שעילות המעצר בעניין מסוכנות ובעניין חשש לשיבוש הליכי משפט מצדיקות את המשך המעצר של המשיבים 3-6 על אף התמשכות ההליך בעניינם (בש"פ 1345/21, פסקאות 8-12).

במהלך ההליך ביקשו המשיבים 4 ו-5 להשתחרר ממעצרו. בסופו של דבר הוחלט לגבי כל אחד מהם שאפשר לעצור אותו בפיקוח אלקטרוני, אולם - בשל המסוכנות שנשקפת מהם - רק לאחר עדות עד מדינה שעדותו נמצאת כעת בעיצומה (להלן: מ"א. אשר למשיב 4 ראו החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 15.3.2021. אשר למשיב 5 ראו החלטות בית משפט זה בבש"פ 4361/20 מדינת ישראל נ' שרביט (28.6.2020) (התייחסות לעדת מדינה נוספת, שעדותה נשמעה בינתיים) ובבש"פ 6586/20 מדינת ישראל נ' שרביט (18.9.2020). בבש"פ 1345/21 קבע השופט י' עמית בפסקאות 11-12 כי עדיין אפשר לשקול את השחרור של המשיב 4 למעצר בפיקוח אלקטרוני רק לאחר שמ"א יסיים את עדותו, וגם את השחרור של המשיב 5 לפיקוח אלקטרוני יש לכרוך בסיום אותה עדות).

2. משפטם של המשיבים מתנהל בקצב של פעמיים בשבוע, ונקבעו 13 דיונים נוספים לאחר פגרת בתי המשפט. בדיונים אלה תימשך שמיעת העדות של מ"א. עוד אציין כי בית המשפט המחוזי הכשיר אולם מיוחד לניהול המשפט רב-המשתתפים בתקופת הקורונה, אולם לבסוף חזר הדיון לאולם הרגיל.

3. מכאן הבקשה שלפניי. המבקשת טוענת שמהמשיבים נשקפת סכנה מוחשית לביטחון הציבור ולשלטונו על רקע המעשים המיוחסים להם, ושמעתוררים גם חשש לשיבוש הליכי משפט (בין היתר בשל מעשיהם כלפי עדי מדינה) וחשש להימלטות מהליכי משפט. עוד נטען כי בית המשפט המחוזי פעל לקידום שמיעת התיק, כי המשיבים 4-6 אינם מסייעים בכך, וכי ההליך צפוי לארוך עוד זמן רב, ולכן מתבקשת הארכת מעצר ל-150 ימים.

המשיבים מבקשים לדחות את הבקשה. לטענתם, משפטם מתנהל זמן רב ואינו צפוי להסתיים בקרוב, וחלוף

הזמן מטה את הכף לטובת שחרור ממעצר מאחורי סורג ובריה. המשיב 3 טוען כי גם בעניינו יש לבחון את האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני בתום העדות של מ"א. בנוגע למשיבים 4 ו-5 נטען כי כבר נמצאה חולשה ראייתית בעניינם. המשיב 6 טוען כי בינתיים נשמעו רק עדים מועטים בעניינו, בניגוד למשיבים האחרים, וכי אין חשש שיימלט מהליכי משפט. המשיבים אף הפנו להחלטת בית משפט זה בבש"פ 8459/20 מדינת ישראל נ' פלוני (28.1.2020) (להלן: בש"פ 8459/20), שנסבה על הארכת מעצר של חברים בארגון פשיעה ולהשלכות עיכוב בשמיעת הראיות בשל השפעות נגיף הקורונה, ולהחלטות אחרות שהורו על אפשרות לחלופת מעצר גם בעבירות חמורות, וביקשו להחיל בענייננו.

4. שקלתי את טיעוני הצדדים. אין מחלוקת כי המשיבים שוהים במעצר פרק זמן רב כתוצאה מהתמשכות ההליך. עם זאת, כפי שעמד על כך בית משפט זה בבש"פ 1345/21, טרם שונתה נקודת האיזון, בהינתן המסוכנות הרבה שנשקפת מהמשיבים והחשש מפני שיבוש מהלכי משפט (ראו והשוו בש"פ 169/21 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 8 (14.1.2021)). בהינתן קצב שמיעת ההליך, גם בנקודת הזמן הנוכחית אין כדי לשנות להשקפתי את נקודת האיזון. שתי העילות האמורות נלמדות מתוך המעשים המיוחסים למשיבים, שעניינם המתה על רקע עדות של עד מדינה (המשיבים 3-5 - המתת עד המדינה עצמו; המשיב 6 - המתת גרושתו) לאחר תכנון ושילוב כוחות של גורמים שונים; לחובת המשיבים 3, 4 ו-6 עומדות גם הרשעות קודמות שמצביעות על מסוכנותם. לכך יש להוסיף כי המשפט מתנהל בקצב משביע רצון (בניגוד לבש"פ 8459/20, שם לא החלה שמיעת הראיות בחלוף למעלה משלוש שנים). בית המשפט המחוזי נוקט אמצעים הן לצורך שמיעה סדירה שלו גם בתקופת ההארכה המבוקשת, הן לצורך שמיעתו על אף המגבלות שנובעות ממגפת הקורונה. מובן כי יש להקפיד על המשך המאמצים בעניין.

5. בדיון לפניי נחלקו הצדדים בשאלה אם העברת המשיבים 4 ו-5 למעצר בפיקוח אלקטרוני בתום העדות של מ"א הוכרעה, או שמא מדובר בקביעה עקרונית שטעונה בחינה קונקרטיית לאחר שתסתיים העדות האמורה. כפי שציינתי בדיון, בנקודת הזמן הנוכחית השאלה אינה טעונה הכרעה, שכן עד המדינה לא סיים את עדותו. בדומה, כידוע סוגיות של עוצמת הראיות, אין מקומן בהליך לפי סעיף 62 לחוק. הן נשמעו בהליכים המתאימים בעניין המשיבים 4 ו-5.

אשר למשיב 6, בינתיים נשמעו עדים שאינם קשורים בהכרח לעניינו. עם זאת, כפי שנקבע בעניינו, השילוב בין עבירות הרצח בדם קר של אישה מול עיני ילדיה המיוחסת גם לו לבין עברו הפלילי מעיד על מסוכנותו ועל החשש האינהרנטי לשיבוש הליכי משפט, וכאמור מצאתי כי נקודת האיזון לא שונתה גם בשלב הנוכחי. עוד אציין כי בית המשפט המחוזי ניסה להקדים שמיעת עדות רלוונטית לגביו, אולם הדבר לא הסתייע (ולא בעטיה של התביעה).

6. לסיכום, נוכחעילות המעצר המובהקת, הניהול הסדיר של המשפט, רוחבהיריעה, ההיקף ויצאה הדופן שלה הליך ופרקה הזמן שיידרש להשלמת שמיעת הראיות, אנירואה להיעתר לבקשה במלואה.

מעצרו של המשיבים 3-6 מוארך אפוא ב-150 ימים החל מיום 5.8.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 35982-12-17, 31894-07-18 (תיקים מאוחדים) בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באב התשפ"א (4.8.2021).

שׁוֹפֵט
